

Протокол

гр. София, 15.02.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 15.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **4419** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 14:07 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – М. В. А. чрез законния си представител В. Д. А. - редовно уведомен, се явява лично и с адв. Н., с представено по делото пълномощно.

ОТВЕТНИКЪТ - Директорът на Национална гимназия по древни езици и култури „Св. К. К. Философ“ - редовно уведомен, явява се лично и с адв. С., с представено по делото пълномощно.

СГП – редовно уведомена – не изпраща представител.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към изслушване на жалбоподателя лично, заради което помоли останалите да напуснат залата.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (лично): По принцип хронологията малко ми се губи, за което се извинявам, но нещата бяха отдавна и вече започнах да ги забравям не са най-приятното, но са един важен момент от моето съществуване.

Всичко започна когато аз бях на заседание на ученическия съвет. С конкретната дата не мога да се ангажирам. Бях на заседание, на което бях извикан от системен администратор на училището, който видях за първи път. Той ме извика в кабинета на директора, минахме през учителската стая и отидохме там. Там седеше г-жа П. (директорката), заместник-директорът, една дама, която аз познавам като педагогическия ни съветник, но се оказа, че е психолог (мисля, че се казва г-жа Ш., но не съм сигурен) и трима представители, които аз като влязох и седнах ми се представиха като от полицията. Единият само ми показа портфейл със значка вътре и до там. Казаха ми, че са от полицията. Г-жа П. започна да размахва едни листове, като ми обясняваше как са подложени на административна атака със заявление за достъп до обществена информация. Понеже вече ситуацията ми се стори доста сериозна с представителите на полицията, исках да се чуя с нашите, понеже съм непълнолетен. Обадих се, но майка ми каза, че извън града по служебни задължения. Казаха, че ще се опитат да дойдат. Аз затворих телефона и г-жа П. продължи. След като майка ми продължаваше да ми звъни на мен, на часовника ми излиза, че ми звънят, аз, за да ѝ затворя, нещо, което ми направи впечатление е, че ми взеха телефона и часовника, защото мислех, че ще запиша нещо. Взеха ми ги и двата и ги занесоха в другата стая или нещо като килер – не си спомням. След като ги взеха започнаха доста агресивно (бих казал) да ме нападат и да ми обясняват как са подложени административна атака, как аз съм я извършил и как аз съм виновен като цяло. Започнаха да ме обвиняват и да ме карат да си призная. Първоначално аз изобщо не разбрах какво се случва. След това започна да ми прилошава, да ми причернява и изпаднах в една сериозна паника. Това беше първата ми по-сериозна паническа атака. Когато вече се успокоих ми донесоха вода и ми се обясни, че има подадени заявления по ЗДОИ към училището, които са от П. П., като започнаха да обясняват как аз съм ги подал и да ме карат да си призная. След като ги изслушах, аз си признах. Заявлението съставляваше документи от страницата на Р., Министерство на образованието и от сайта на училището. Имам интерес към правото и бях се запознал със ЗДОИ и ми беше привлякъл вниманието, защото е изключително демократичен бих казал и важен за гражданското общество. Понеже имахме големи смени на учители. Сменихме четирима учители в рамките на първия срок. Аз за всичките си 7 години образование съм имал смени на двама учители. На мен това ми се стори изключително рязко и ми беше казано от ученици от по-горни класове, които познавам, че това не е рядко срещано в гимназията. Те са сменили 11 учителя по български език за една година. Говоря за 11-ти клас. Аз честно казано изобщо не харесвам да се осланям на слухове, тъй като разваленият телефон е ясен и всеки може да си тълкува както иска нещата. Реших, че ако има нещо, то трябва да бъде фактически изложено и чрез закона поисках, за да мога да си съставя обективно мнение за цялостната ситуация за смяната на учителите и за всичко. Честно казано е всичко, което успях да намеря. Просто и финансова информация, аз от финанси не разбирам, но всичко, което е посочено в една наредба (ако не се лъжа) в сайта на МОН. След срещата си тръгнаха тримата представители на полицията, които така и не се представиха поименно или може да са споменали само бегло как се казват, но аз не помня. След като си тръгнаха аз останах в кабинета на директора и тогава дойдоха родителите ми след около 30 минути и им беше обяснено какво съм направил и как аз ще бъде изключен от това училище и цитатът на директорката беше, че и това ще е черно петно и ще остане в досието ми и как аз трябва веднага да напусна училището и да си взема отпусното. Преди това, преди да

дойдат родителите ми и след като си тръгнаха представителите на СДВР на мен ми беше казано да взема едни бели листове и напише от еди-кой си, че оттеглям искането за достъп до информация с моите имена и да подпиша. След това дойдоха родителите ми. Обясни им се цялото нещо и си тръгнаха с мен. На следващия ден или на по-следващия ден, те имаха среща с г-жа П. и с психолога, като там са обсъждали какво ще се прави. Понеже срещата и майка ми, и баща ми бяха стресирани вече от цялата ситуация, защото аз рухнах и изобщо не можах да спя и да ям. Бях много стресиран, защото е едно от най-сериозните ми преживявания. Следобед беше педагогическият съвет, на който бяхме с баща ми и бяхме поканени. Там чакахме пред вратата на залата, която е главната, след което влязохме и за две минути ни беше дадена думата да обясним и бяхме изведени за гласуване. Отпред чакахме някъде около 1 час, след което бяхме вкарани да ни се съобщи решението, което беше, че с мнозинство аз съм изключен от училището, без каквито и да било доводи.

През това време, след педагогическия съвет, мисля, че трябваше да чакаме 14 дни, за да излезе заповедта за изключването. През тези 14 дни меко казано аз едва излизах от вкъщи, едва говорех и бях изключително стресиран. Този момент от живота ми ще го помня дълго. През това време, докато чакам заповедта, бях вкъщи. Един или два дни ходех на училище, като отношението на учителите беше изключително грубо. Един ден имах 6 часа и ми се пуснаха 4 теста. От страна на учениците, и приятелите нямаше такова отношение. Всички бяха учудени защо не съм идвал, защото тук-там бяха дочули нещо, но реалната история, но в тях нямаше нещо негативно или по-различно. До ден днешен аз поддържам с тях контакти и сме останали приятели. Тези два дни обаче отношението беше много грубо и тогава ми стана ясно, че аз там чисто и просто от гледна точка на натиска, който имаше, защото беше явен, не мога да остана или мога, но щеше да е трудно и щеше да ми се стъжни животът, както един път се беше изразила директорката. Тогава решихме, че аз трябва да се преместя и докато чакам заповедта търсихме друго алтернативно училище, което беше частно, в което аз прекарах втория срок. Разбира се ми трябваше време да се адаптирам. Беше малко по-различно. Там хората бяха доста мили и приятни и успяха да създадат една добра обстановка. Миналата година смених три училища, което си беше трудно. В момента уча в 127 СУ. Там започнах тази година. Завърших първия срок успешно и се чувствам на място и като клас, и като учители, и като място.

Това е срочно наказание и трае една година, но това, което аз видях и че не мога да се върна, ми беше ясно, че ако се върна ще ми се стъжни животът и не искам. Цялото желание, с което влязох там, което става с приеман изпит и го взех с висок резултат. Подготвих се доста месеци по изпита за история. Там влязох с 87 точки от 100, мисля, че 90 и няколко, но цялото желание за учене и за всичко просто отмина. Сега имам желание за учене, но не по същите предмети. Там имаше конкретно езици, история и бяха много различни от другите училища, но за мен стана ясно, че мястото ми не беше там и за всички тези неща ми се оказваше натиск и беше тежко от моя страна. По някакъв начин благодарение на семейството ми, на приятелите ми и социалната ми среда успях да го преодоля.

Това, което се случи беше грешка. Не искам да се връщам в училището. Тази заповед ще ми тежи занапред. Аз все пак имам желание да се развивам и в момента успявам да го докажа. В ръководството съм на БМЧК, в съвета към кмета на Столична община и куп други неща, с които целя да съм активен и полезен гражданин. С това искам да докажа, че младите хора, които искат да са активни, трябва да учат и да допринасят за

светло бъдеше, но тяхното желание да се развиват и да бъдат активни, което е изключително важно и не трябва да се блокира по такъв начин.

Най-голямата ми грешка беше, че е от фалшив профил.

Вместо да ми се обясни къде ми е грешката и как може това желание за нещо да бъде в правилна посока, аз бях просто изключен.

В залата се върнаха страните.

СТРАНИТЕ(поотделно): Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ НАМИРА делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. Н.: Моля да уважите жалбата на доверителя ми и да отмените обжалваната заповед по съображенията в нея и в писмени бележки, които ще представя в определен от Вас срок. Претендирам разноси, за което представям списък.

АДВ. С.: Поддържам становището си, изложено в отговора на жалбата по отношение на допустимостта на същата поради липса правен интерес. При евентуалност, моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана. Моля да ми присъдите разноси. Моля да ми бъде даден срок за писмени бележки.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните да представят писмени бележки в 10-дневен срок от днес.

СЪДЪТ ОБЯВИ устните състезания за приключили и **ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.**

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:27 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: